

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i strona wnosząca odwołanie: EZ

Strona pozwana i druga strona postępowania odwoławczego: Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

Pytania prejudycjalne

Czy art. 20 zdanie pierwsze Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r. ⁽¹⁾, która weszła w życie w dniu 28 czerwca 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik jest całkowicie lub częściowo uwolniony od odpowiedzialności za utratę bagażu na podstawie art. 17 ust. 2 konwencji montrealskiej, jeżeli pasażer przewozi nowe lub posiadające wartość nowych produktów artykuły elektroniczne takie jak aparat kompaktowy, tablet (iPad) i słuchawki bezprzewodowe, w bagażu rejestrowanym zamiast w bagażu podręcznym, nie zgłaszając tego przewoźnikowi, mimo że mógł zabrać te artykuły elektroniczne w bagażu podręcznym i można było tego od niego oczekiwać?

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska) (Dz.U. 2001, L 194, s.38).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) z dnia 23 września 2020 r. w sprawie T-370/19, Hiszpania/Komisja, wniesione w dniu 24 listopada 2020 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-632/20 P)

(2021/C 62/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uwzględnienie niniejszego odwołania i uchylenie wyroku Sądu z dnia 23 września 2020 r., Hiszpania/Komisja, T-370/19;
- Rozstrzygnięcie skargi o stwierdzenie nieważności poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 marca 2019 r. w sprawie udziału krajowego organu regulacyjnego Kosowa w Organie Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej ⁽¹⁾; a także
- W każdym wypadku obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Królestwo Hiszpanii wnosi odwołanie od wyroku Sądu z dnia 23 września 2020 r., Hiszpania/Komisja, T-370/19, z następujących powodów:

- Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni pojęcia „państwa trzeciego” na potrzeby art. 35 rozporządzenia 2018/1971 ⁽²⁾ w świetle traktatów Unii Europejskiej i prawa międzynarodowego.
- Naruszenie prawa przy dokonywaniu i stosowaniu art. 111 USS Kosowo w związku z art. 35 rozporządzenia 2018/1971, ponieważ błędnie zinterpretowano konsekwencje braku zajęcia przez Unię Europejską stanowiska w przedmiocie statusu Kosowa w prawie międzynarodowym.

- Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni art. 35 rozporządzenia 2018/1971 w związku z art. 111 USS Kosowo w zakresie, w jakim omawiana współpraca nie obejmuje udziału w BEREC i w Radzie Organów Regulacyjnych Urzędu BEREC.
- Naruszenie prawa poprzez stwierdzenie, że art. 17 TUE stanowi prawidłową podstawę prawną dla wydania zaskarżonej decyzji.
- Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/1971 z uwagi na stwierdzenie, że porozumienia robocze mogą być określane przez Komisję jednostronnie.

Ocena któregokolwiek z powyższych zarzutów powinna doprowadzić do uwzględnienia odwołania, a w konsekwencji do rozpoznania skargi o stwierdzenie nieważności, prowadząc do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 18 marca 2019 r. w sprawie udziału krajowego organu regulacyjnego Kosowa w Organie Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej.

(¹) Dz.U. 2019, C 115, s. 26

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz.U. L 2018, L 321, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 25 listopada 2020 r. – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –
Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. / TC Medical Air Ambulance Agency GmbH**

(Sprawa C-633/20)

(2021/C 62/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Strona przeciwna: TC Medical Air Ambulance Agency GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy przedsiębiorstwo, które w charakterze ubezpieczającego w ramach ubezpieczenia grupowego ubezpiecza dla swoich klientów ryzyko choroby lub wypadku podczas podróży zagranicznej oraz koszty krajowego i międzynarodowego transportu do miejsca zamieszkania, przyznaje konsumentom członkostwo uprawniające do korzystania ze świadczeń ubezpieczeniowych w przypadku choroby lub wypadku za granicą, i od pozyskanych członków otrzymuje wynagrodzenie za uzyskaną ochronę ubezpieczeniową, jest pośrednikiem ubezpieczeniowym w rozumieniu art. 2 pkt 3 i 5 dyrektywy 2002/92/WE (¹) i art. 2 ust. 1 pkt 1, 3 i 8 dyrektywy (UE) 2016/97 (²)?

(¹) Dyrektywa 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego, Dz.U. 2003, L 9, s. 3.

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (wersja przekształcona), Dz.U. 2016, L 26, s. 19.